

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8169/18

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט א' שטיין

העותר: שלמה כהן

נגד

המשיבים: 1. הנהלת בתי המשפט - בית משפט השלום
ברחובות
2. כבוד השופטת איריס לוי עבדי
3. כבוד שרת המשפטים איילת שקד

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: בעצמו

פסק-דין

השופט ד' מינץ:

העתירה שלפנינו מופנית בעיקרה כלפי החלטות בית משפט השלום ברחובות הדוחות את בקשת העותר להשיב לו כספי פיקדון שנטען כי הפקיד בהליך שהיה צד לו בסוף שנות השבעים של המאה העשרים (ה"פ 1033/79). דינה של העתירה להידחות על הסף מחמת שיהוי, קיומו של סעד חלופי והיעדר עילה להתערבות.

בהחלטתו מיום 27.4.2011 הבהיר בית משפט השלום ברחובות כי ככל שהעותר מעוניין בקבלת סעד עליו להגיש תביעה ולא לנסות "להחיות" הליך שהסתיים שנים רבות לפני כן. ברם, העותר בחר שלא לפעול בדרך זו ותחת זאת פנה בבקשות חוזרות ונשנות במסגרת אותו הליך נושן. ככל שרצה העותר להשיג על החלטות בית משפט השלום בעניינו, הדרך לכך הייתה באמצעות הליכי ערעור, והעובדה שבשל חלוף הזמן החלטות בית משפט השלום הפכו לחלוטות אינה מעלה או מורידה. כידוע, כאשר קיימת ערכאה שיפוטית המוסמכת לדרון בטענותיו של העותר וליתן לו את הסעד

המבוקש, לא יידרש לכך בית משפט זה בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (ראו למשל: בג"ץ 5705/17 ליגאי נ' שר הפנים (19.7.2017)). מעבר לכך, בעניינו של העותר נפל שיהוי כבוד, בשים לב לכך שהעתירה הוגשה בחלוף למעלה משלושה עשורים ממתן פסק דין בהליך במסגרתו הפקיד העותר את הפיקדון האמור וכשבע שנים לאחר שניתנה ההחלטה הראשונה של בית משפט השלום אשר דחתה את בקשתו של העותר לקבלת כספי הפיקדון.

העתירה נדחית אפוא. משלא נתבקשה תגובת המשיבים, אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"א בכסלו התשע"ט (29.11.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט